

[Behnke]

Nu kan ministeren og regeringen gå ud og sige, hvis dette her kræver en seriøs og grundig behandling i Folketinget, at det er Folketingets partier, der har skylden for, at der ikke er reklamer i lokal-tv. Og det er en lidt uretfærdig og urimelig måde at sætte tingene på spidsen på.

Hvad angår spørgsmålet om, hvorvidt der kun skal være de fem minutters reklamesendetid eller ej, siger ministeren, at der kun er en bestemt mængde reklamer til rådighed. Det lød jo besnærende, hvis det var tilfældet. Men lige så vel som påstanden om, at der i et samfund kun er en given mængde arbejde, som vi derfor alle må dele, er forkert, er det også forkert at påstå, at mængden af reklamer er noget statisk.

Hvis ministeren erindrer udbudet af reklamer for 10 år siden og for 20 år siden, vil ministeren give mig ret i, at antallet af reklamer i dag er væsentlig større, end det var dengang. Og sådan vil der også være væsentlig flere i morgen, i overmorgen og så fremdeles. Derfor er det en forkert betragtning.

Når der er 10 minutters reklamesendetid på det landsdækkende, skulle der kun være halvdelen på det lokale. Men halvdelen på de fem minutter er jo af en helt anden karakter, for der er væsentlig færre til at se den, og det vil sige, at de, der reklamerer, ikke ønsker at betale så meget for det, hvilket igen vil sige, at der kommer færre penge ind, så det bliver umuligt at finansiere stationerne.

Har man i ministeriet foretaget nogen beregninger af, om det kan lade sig gøre at finansiere en station?

Endvidere vil jeg gerne stille spørgsmål vedrørende udsendelser af lokalt producerede programmer. Når en idrætsforening lejer sig ind og sender et bankospil, anses det så som en lokal produktion, hvis det er den lokale idrætsforening?

Jeg kunne også godt tænke mig at vide, hvorfor ministeren slet ikke vil gå ind i debatten om kommercielle sponsoraftaler, salg af eller arrangementer med bankospil osv., hvor stationen selv kunne forestå det, så det ikke kun er idrætsforeninger osv., der må stå for det. For det kunne jo være en absolut brugbar alternativ indtægtskilde for de lokale tv-stationer.

Endelig vil jeg bede ministeren fortælle – flere ordførere har rejst spørgsmålet, men ministeren har åbenbart ikke ønsket at kommentere det – hvorfor der skal en snabel ned i Danmarks

Radios kasse, og hvad man egentlig i regeringen lægger i begrebet finansiering af det samlede ministerområde. Hvad er det begreb, og hvad dækker det?

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Kulturudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Første behandling af lovforslag nr. L 202:

Forslag til lov om tillægsbevilling for finansåret 1988.

Af finansministeren (Palle Simonsen).
(Fremsat 15/2 89).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Behnke (FP):

Det forslag til tillægsbevilling, regeringen har fremsat, bærer præg af, at man også i 1988 har haft manglende styr på de offentlige udgifter.

Det, der er sprunget mig mest i øjnene, er det forhold, at bruttokasseunderskuddet er blevet 18,5 mia. kr. større, end man havde ventet.

Ministeren har ganske vist i den skriftlige fremsættelse givet en række undskyldninger og forskellige beskrivelser af, hvorfor det er kommet så langt, og hvorfor man ikke har kunnet overholde de rammer, der var fastlagt i selve finansloven.

Det spørgsmål, jeg gerne vil have svar på nu, da finansministeren er til stede, er: Når man altså nu kan konstatere, at dette tillægsbevillingslovforslag for 1988 er skredet med 18,5 mia. kr., hvilket man på tidspunktet for vedtagelsen af finansloven ikke havde forventninger om, giver det så regeringen anledning til at æn-